

Intervenció d'Espai Gos Bcn en el Plenari del Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals. Barcelona del 17 de desembre de 2018.

Què és Espai Gos Barcelona?

Doncs som el fruit dels anys de feina que heu fet les entitats animalistes.

Som persones, som veïnes i convivim amb un gos.

La vostra feina (la de les entitats animalistes membres del Consell de Benestar Animal) ens ha fet prendre consciència que les **persones amb gos som els principals responsables del seu benestar**. Som qui els podem garantir una vida digna i de qualitat.

Però hi ha una cosa que **no podem fer soles, establir les normes per compartir l'espai de la nostra ciutat**.

Fa tres anys que treballem per a la creació d'un Grup de Treball on establir-les i poder garantir un passeig de qualitat per als nostres gossos. **I ara que ja el tenim, les esperances que havíem dipositat en ell, van minvant a cada reunió.**

Horaris de reunions difícils de conciliar per les persones voluntàries, actes que arriben tard i no amb tota la informació correcta, contradiccions... Un dia ho treballem així i l'endemà ho treballem aixà.

En definitiva, una **falta absoluta de metodologia de treball** que fa impossible avançar i obtenir resultats.

I el pitjor és que **esteu repetint els mateixos errors de sempre: «els gossos molesten i cal contenir-los».**

Primer es va intentar amb **àrees d'esbarjo obsoletes**, degradades, insalubres i del tot insuficients. Ara, dipositem l'esperança en les **Zones d'Usos Compartits**; esperança que es fon veient les propostes de l'Ajuntament, però sobretot veient que es tracta d'arribar a un acord **repetint clixés** des del minut 1.

"Els gossos embruten, els «amos» dels gossos són incívics, si vols un gos vés-te'n al camp", i **atacs a tot un col·lectiu per actes individuals.**

I no sortim d'aquí.

No importa que el nombre de caques al carrer desmuntin la fal·làcia. Continueu fent campanyes que ens criminalitzen, com ara dedicar una patrulla de la Guàrdia Urbana, únicament i exclusiva per vigilar les qüestions d'higiene dels gossos.

Resultat: quatre multes en un mes a tot un districte.

I per cert, zero multes per l'ús de collarets nocius tot i que els podem veure cada dia.

En la primera reunió del Grup de Treball, es va posar sobre la taula la carta d'un treballador de Parcs i Jardins queixant-se de l'incivisme dels «amos» dels gossos perquè una persona, UNA, deixava que els seus gossos es banyessin a la font.

La mala praxi d'una persona, ja va donar peu a plantejar-se si la resta del col·lectiu podien utilitzar l'espai.

Poc es va parlar de la quantitat de pícnic que es fan a la mateixa zona i de les restes que podem trobar. Plats, gots, tovallons i fins i tot les restes «del apretón» de després de dinar que potser li van semblar de gos, però nosaltres sabem que són humanes perquè ens les endúiem a casa dins la boca dels nostres gossos.

La falta de convivència sempre es contempla com si només vingués per part nostra. Mai a l'inrevés.

Restes de vidres dels **"botellons"** que tallen les potes dels animals, **petards** a les àrees d'esbarjo, nens que s'abraonen cap als gossos per tocar-los sense demanar permís, **insults, agressions, llançament d'objectes i puntades de peu als nostres gossos i fins i tot, salsitxes amb claus o verí.**

Un grapat d'actituds que malmeten la bona convivència i que ens dificulten el dia a dia a la nostra ciutat.

Però d'això no se'n parla.

Ara traieu el comodí de la biodiversitat, tornant-nos a presentar com a responsables de malmetre-la i utilitzant-la per negar-nos l'accés a determinats llocs.

Nosaltres no volem pas malmetre la biodiversitat, de fet, intentem no fer-ho. I si hem de formar-nos per millorar, ho farem.

Però parlem-ne, quan les coses se'ns expliquen, podem entendre-les i buscar solucions. **Quan simplement se'ns acusa com a col·lectiu, l'únic resultat és el desconcert.**

Desconcert perquè mentre se'ns acusa de malmetre la biodiversitat, descobrim que als parcs i jardins de la ciutat hi ha plantades més de 300 espècies de plantes potencialment invasores, moltes d'elles no autòctones, que han obligat a fer dues corones de protecció per no carregar-se encara més l'ecosistema de Collserola. Però a la resta de la ciutat, se'n continuen plantant.

Desconcert perquè mentre en la remodelació del parc del Guinardó es consolidaran camins per anar amb bicicleta, a nosaltres se'ns diu que som bombes biològiques. Camins per a bicicletes sí, però camins per a gossos no?

Desconcertant.

Ja ho hem dit abans, arran de la feina de conscienciació que feu les entitats animalistes i, **a través de l'empatia i estima que ens generen els nostres gossos, hem après molt. Hem après de responsabilitat, de respecte, de convivència i de benestar animal.**

I, per això sabem que **per garantir-ho, hi ha unes necessitats específiques a cobrir.**

Si no som capaces d'entendre aquest Grup de Treball com a una reflexió profunda, per

superar prejudicis, falsedats i antigues concepcions del que és i que necessita un gos, haurem fracassat com a grup. Però sobretot haurem fracassat com a societat perquè, sinó creem i avancem en els conceptes del què i necessita un gos, estarem avalant els micromaltractaments que pateixen cada dia.

ESPAI GOS BCN.

**Plenari del Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals.
Barcelona, 17 de desembre de 2018**